Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8405
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Cum etiam sa Saul et David
dixerit peccavi que causa
discernat in ambobus verum
ab eum confessionis :

Conferre mihi libet utriusque confessiones. Quomodo enim Saul peccavi
dixit eodem modo ubique quo David. Que causa igitur in ambo
bus verae confessionis discrevit. Nondum longe ierant. nam stati et
subsequitur quoniam omnibus iverunt. Cum dixisset Samuel ad Saul
Non revertar tecum quia proiecisti sermonem domini et proiecit te dominus ne
sis rex super israel. Porro triumphare misericordiae non parent et poenitudine me
non flectet neque enim est homo ut agat poenitentiam ille autem Peccavi si
mihi honora me coram senibus populi mei et coram israel et revertere me
cum ut adorem dominum deum tuum David autem dixit Miserere mei deus quia
soli peccavi in conspectu meo ut iustificeris in sermonibus tuis et vincas cum
iudicaris. Perpende mihi quam longissime tamen in vicem causae iste dis
parent. quia vita peccavi dicendo alter gloriam quesivit alter gloriam
dei Saul dicendo peccavi si subiugando si mihi honora me coram senibus
populi mei quos deinde intelligere haeres sicut tibi sed coram filiis benia
min et coram israel et veni mecum ut adorem dominum. Nunc quam gloriam iesui
uit. Homo quippe seculi cum totumque deinde ambiebat coram adorando
dominum pompatice solitus magnifice hoc dolebat. Si tali utique mutati trium
phi festivitate tanta gaudia sese subiecerat cum commutari. Et idcirco
semel et iterum dicebat peccavi. Ipse subiugando intentionis confessione
semetipsum non patitur vinci omnipotens sermone domini. Unde et hoc ille audire
meruit. Porro triumphare in israel non parent et poenitudine non flec
tet. Et vero David dicendo. Miserere mei ut iustificeris in sermonibus tuis
et vincas cum iudicaris. Nunc sicut iam dictum est gloriam dei quaesivit. Homo quippe
humilis spiritus ad curam sui salvationis maximam habebat sollicitudinem
propriam dei quam in eo considerabat ut ille fidelis in promissis verax et iusti
ficaret iniuramento quod illud promisisse atque testatus fuisse fuerat dicens
Iuravit dominus David veritatem et non frustabitur eum. De fructu ventris
tui ponam super thronum tuum. Hoc magnopere solicitus ne sua iniquitate superatus pro
missis solvere iuramentum virtutem fuerat. Dicebat desideratissime gloriae
dei ut iustificeris in sermonibus tuis. Et. V. C. T. quod est dicere ut fidelis p
maneas domine ut sermo tuus qui factus est ad me non sit in illo dei. Non
si in illo est. nec iudicari possis quod levitate aut mutabilitate usus
sis et sicut decretis ita quoque de isto promissum ut iuramento ad me facto
veniat omnis servus. omnis enim dicere possit et ego ad illis. Quotquot
enim promissiones dei sunt in illo dei. Deo et pipin ain deo aglam mam

54